

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 390. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117214848/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

at tale, — jeg vilde ønske, jeg kunde spille for Dem. . . . Naar jeg kommer hjem, skriver jeg til Deres Søn, saa kan jeg bringe ham en frisk Hilsen.

— Ja, hiils ham — og — at han ikke gør sig Bekymringer, — jeg mener, — han er jo saadan en kærlig Søn, — men De ser selv, det er ikke Noget — af Betydning.

Fru Hertz nikkede med sit rolige, uforstyrrelige Smil.

— Det er kønt af Dem, at De strax tænker paa at fortælle Immanuel det, — nu faar I jo længe ikke hinanden at se, og han holder meget af Dem, — De maa besøge ham paa Vejen.

— Det har jeg ogsaa besluttet. . . . Farvel! —

Jeg havde under denne Samtale et Øjeblik glemt den frygtelige Usikkerhed, hvori min Kærlighed nu levede. Men skønt denne Bevidsthed nu vendte uafvislig tilbage, forekom Faren mig dog ringere, og jeg var mere tilbøjelig til at se lyst paa Fremtiden, end jeg havde været det siden min Samtale med Minna. Billedet af dette elskværdige gamle Ægtepar var saa sammenvævet med vor Kærligheds fredelige Idyl, at blot denne korte Samværen med dem opfriskede dens Farver til et Liv, der bortlyste al Frygt for en tragisk Skygge. Jeg havde fundet dem med den samme Tillid til vor fælles